

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Statuta Ruralis Capituli Linzgoviensis

Marquard Rudolf <Konstanz, Bischof>

Constantiae, 1699

Caput XI. De partitione proventuum praedii parochialis, & elocatione
ejusdem

[urn:nbn:de:bsz:31-129236](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129236)

quorum anniversariorum nondum
peractorum census recepisset, ad ho-
rum restitutionem juxta hoc statutum
nostrum, suo successori faciendam
teneatur.

Caput XI.

*De partitione proventu-
um prædij Parochialis, &
elocatione ejusdem.*

Circa dictum prædium Parochia-
le, vulgò *Widrumguet* / no-
tandum occurrit, quod ab anti-
quis temporibus in Capitulo nostro
moris fuerit, ut illud metat, & fru-
ctus percipiat is, qui seminaverit.
Quod ad successorem attrinet, si semi-
na terræ commissa, fructusque talis
præ-

prædij jam maturescentes depræhenderit, 3tia ex eis pars, sive tertius manipulus, ut vocant, die Landgarb / hac ratione ei cedet, ut tertium mesforem constituat, vel quod idem est, tertiam sumptuum partem refundat; & si prædium hoc locationis contractu, sive alio titulo à laicis possideatur præter tertiam hanc partem cedent ex eò etiam decimæ, nisi malit stare contractui antecessoris, quod arbitrarium relinquimus.

Si verò successor fructus jam demessos in vectos invenerit, nihil prorsus fructuum, straminis, aut fæni ipsi pendetur. Ne tamen per ablationem fæni, & straminis prædium hoc labefactetur, totum utriusque successori tolerabili pretio vendere teneatur. Quòd si cedens in fraudem successoris aut notabile detrimentum prædij stramen, aut fenum alienasset, ad idem restituendum, & successor

ven-

vendendum
tio de proventu
erunt antecessor
prout defuncto
vectos reperer
sed quid de str
consuetudine
simus ex ijs co
cedat.

Nullus a
dictum præ
dum quæren
forum ad lon
dies vitæ, vel
multò minù
quoque ob
incommoda
no in annu
continuos an
dibus tantum
aliter tegerit
contractus: C
cimis, ut de f

vendendum obligetur. Par erit ratio de proventibus prædij elocati, qui erunt antecessoris, aut successoris, prout defunctus in agris aut horreo in- vectos repererit, ut supra dictum est, sed quid de stramine & fæno? pro loci consuetudine disponenda, ita tamē, ut fimus ex ijs collectus in usum prædij cedat.

Nullus autem Confratrum supra dictum prædium proprium commodum quærendo, in damnum successorum ad longum tempus, & ultra dies vitæ, vel mansionis suæ elocabit, multò minùs alienabit. Decimas quoque ob varia hinc emergentia, incommoda, deinceps non nisi ab anno in annum, vel ad summum in 3. continuos annos & quidem pro fructibus tantùm vendi permittimus, qui aliter fecerit, ipso facto irritetur contractus: Cæterùm de minutis decimis, ut de fæno, leguminibus, ag-
nis

nis, porcillis, apibus, & id genus aliis decimis, antecessor / seu ejus hæredes cum successore concordent, ex bono & æquo, quòd si convenire nequeant, interponant Decanus, & Camerarius partes suas, & quidquid ipsi decreverint, id æquanimiter ex utraque parte acceptari debet.

Si quæ ligna secta, vel conscissa, præ manibus fuerint, quæ cedens de proprio alienis è nemoribus comparavit, sibi ipsi vel hæredibus ejus cedent ex integro, si verò in sylva Ecclesiæ seu prædij parochialis secuerit, ea debentur successori, expensis tamen pro illorum sectione, advectione &c. integrè restitutis.

Denique, si contingat Decanum, vel Camerarium in partitione proventuum ac transactione diutiùs occupari, tunc antecessor vel ejus hæredes unacum successore præter subministratum victum, etiam honorarium quod

quod suscepto
terre non detre

Collatores
Ecclesiæ incu
subjacere veli
sylvas, jura,
videnti utilita
dinarijque i
nulla ratione
obligent, ve
locent, quæ
& morte, v
ritantur, cul
libus in suste
Ecclesiæ
legitim
ca

quod suscepto labori respondeat , offerre non detrectabunt &c.

Collatores quoque nisi censuras Ecclesie incurrere , anathematiq̄ue subjacere velint , ejusmodi prædia , sylvas , jura , & alios proventus sine evidenti utilitate , & necessitate , Ordinarijque imprimis approbatione nulla ratione vendant , permutent , obligent , vel alienent , neque diutius locent , quàm sit jure permissum , sicut & morte , vel cessione decedentis iritantur , cùm enim bona hæc à fidelibus in sustentationem ministrorum Ecclesie sint oblata , quilibet

legitimus eorum possessor ea repetere , suisque usibus applicare potest.